



VERVLOGEN TIJDEN HERLEVEN IN AMSTERDAM

WITVISPRET IN DE STAD

Het best bewaarde geheim van de witvisserij vind je in de binnensteden van Nederland, zo ontdekte **Juul Steyn**. Hij was jarenlang actief als roofvisgids in Amsterdam, maar pakte de vaste lat weer op vanwege tijdgebrek en de komst van twee kinderen. De oud-hoofdredacteur van Hét Visblad was stomverbaasd dat er hartje hoofdstad een onverwacht goede witvisstand aanwezig is.

TEKST: JUUL STEYN > FOTOGRAFIE: RAYMOND HAKKERT

Veel witvisserijden denken met weemoed terug aan de tijd dat je volop voorn en brasem ving op om het even welk water. Als tiener haalde ik in Noord-Limburg brasems bij de vleet uit het donkergroene water van de Maas. De aalscholver was een zeer uitzonderlijke verschijning en beroepsvissers haalden hun schouders op over witvis – die was voor ‘de sport’ en daar bleven ze vanaf. Dat waren mooie tijden. Maar die zijn veranderd. Het water is door milieuwetgeving schoner geworden – en vaak kraakhelder – zodat er minder te pikken is. En minder eten betekent minder vis.

BINNENSTEDEN

Het bovenstaande is wellicht wat overtrokken, maar feit is dat je tegenwoordig op tal van wateren toch een stuk harder moet werken om een leuk klusje witvis te vangen. Tenzij je weet waar je het moet zoeken. En geloof het of niet, maar het best bewaarde geheim binnen de witvisserij vind je midden in onze eigen hoofdstad – en tal van andere binnensteden – waar de visstand nagenoeg ongemoeid wordt gelaten.

RIJKDOM

Bij vlagen is het echt gênant hoe makkelijk het is om twintig platten van een kilo of meer te vangen. Om nog maar te zwijgen over die prachtige blankvoorns. My-oh-my, wat een rijkdom: heerlijk donkergroen water, geen beroepsvisserij en de aalscholvers houden zich (mogelijk door het slechte zicht en de menselijke activiteiten) gedeisd. Met een visstand tot gevolg die menigeen alleen uit vervlogen tijden kent. En of ik nu in de Entreporthaven naast mijn woonboot of in het stadscentrum vis: het is overal van hetzelfde laken een pak.

GOUDEN GRACHTEN

De Amsterdamse grachtengordel heeft altijd symbool gestaan voor weelde. Dat was in de 16e eeuw zo en gaat wat mij betreft anno 2016 nog steeds op – nu vanwege de geweldige vismogelijkheden die je hier hebt. En het mooiste is: al het water in het centrum van Amsterdam is ingebracht in de Gezamenlijke Lijst van Viswateren. Je kunt hier dus gewoon met je VISpas terecht.

BETAALD PARKEREN

Natuurlijk is het niet enkel rozengur en maneschijn. Het voornaamste probleem is zo Amsterdams als het maar kan: parkeren. Een plekje vind je altijd wel ergens, maar in de binnenstad is het zeven dagen per week betalen. Een paar tientjes ben je zo kwijt voor een vissessie. Deel je de kosten echter met je vismaat, dan is het leed wel weer te overzien. En een onvergetelijke visdag mag ook wat kosten, nietwaar?

FIETSENPROBLEEM

Goed, terug naar het vissen – dat parkeren lossen jullie zelf wel op. Welke stek kies je met tientallen kilometers gracht voorhanden? Dat maakt niet zoveel uit, zolang je maar rekening houdt met de volgende twee eenvoudige vuistregels. 1: Kies je stek niet direct voor een brug. En 2: Vis minimaal drie meter uit de kant en peil vooraf secuur om te kijken of de stek schoon is. Waarom? Simpelweg omdat kort onder de kade vrijwel altijd fietsen in het water liggen. Kom je toch vast te zitten, verkas dan gewoon een paar meter.

EENVOUDIGE UITRUSTING

Qua uitrusting kun je het stadsvissen lekker simpel houden. Een hengel van een meter of 4 tot 6, stoeltje

ANDERE VISRIJKE STEDEN

Amsterdam is niet de enige stad waar je een rijke visstand aantreft. Ook in de stadsgrachten van o.a. de volgende steden kun je als witvisser je hart ophalen

Rotterdam
Den Haag
Utrecht
Breda
Groningen
Leeuwarden
Dordrecht
Den Bosch



Volop actie aan de Oudeschans, pal naast de Montelbaanstoren.

of viskist om op te zitten, schepnet met lange steel (in verband met de hoogte van de kade), enkele tuigjes, wat lokvoer en aas – that's it. De grachten zijn overal ongeveer 2 tot 2,5 meter diep, waardoor het niet nodig is om ver uit de kant te vissen. Zolang je maar voorbij de fietsen komt, is het goed.

Aan de Amsterdamse grachten kun je gewoon met je VISpas terecht

BASIC TUIGJE

De meeste witvis hier is nog nooit gevangen, dus ook het tuigje kun je lekker basic houden. In combinatie met het troebele water is verfijnd vissen echt niet noodzakelijk: een 16/00 nylon hoofdlijn met 14/00 of 12/00 onderlijn voldoet. Afhankelijk van het aas, kies je voor een haakje maat 14 tot 20. Wil je voorn vangen? Prik dan een made of caster op een haakje nr. 20. Ga je achter de platten aan? Dan is een haak nr. 14 met een maïskorrel of een dotje maden perfect.

STROMING

In de Amsterdamse grachten kan het af en toe best aardig stromen als gevolg van het spuibeheer en de vele rondvaartboten die voorbijkomen. Kies daarom voor een dobber met een drijfvermogen van minimaal 1 gram – zwaarder dan 2 gram is doorgaans niet nodig. De voorkeur gaat daarbij uit naar een olijfvormig model. Dit type is niet al te gevoelig voor stroming en geeft toch weinig weerstand bij een aanbeet.

ACTIEVE VOORNS

Tijdens deze reportage blijkt eens te meer dat je behoorlijk selectief kunt vissen. Begin met zes voerballetjes ter grootte van een kippenei, met flink wat maden en casters erin. Door vervolgens elke minuut een plukje maden bij te voeren, krijg je de voorns lekker actief. Laat je dobber langzaam over de voerplek heen drijven om de voorn te verleiden. Ze pakken de enkele made die vlak boven de bodem zweeft maar wat graag.

BODEMVISSSEN

Door de dobber na een uur 20 cm omhoog te schuiven (zodat je aas dus plat op de bodem ligt), verschuif je de focus naar de brasem. Prik voor de platten een caster op de haaksteel met daaronder een made (de haakpunt blijft vrij). De uren vliegen vervolgens voorbij, met volop brasems van één tot drie pond en ouderwets dikke blankvoorns. Zo simpel kan het leven zijn, zo mooi kan witvissen zijn. Ook anno 2016.

DIT HEB JE NODIG

- * Vaste stok van 5 of 6 meter (liefst met elastiek)
- * Hoofdlijn van 16/00 nylon
- * Onderlijn van 14/00 of 12/00 nylon of fluorocarbon
- * Haak maat 14 tot 20, afhankelijk van het aas
- * Olijfvormige dobber van 1 tot 2 gram
- * Schepnet met lange steel
- * Peilloodje
- * Hakensteker
- * Brasem- of voornvoer (500 gram volstaat voor een paar uur)
- * Maden (en casters en maïs voor een echt rijk gedekte tafel)



De soms hoge kades maken een schepnet met een lange steel onmisbaar.



Voerballetjes met flink wat maden en casters erin maken de voorns lekker actief.